

לע"נ ר' ברוך משה חיים בן ר' יוסף צבי ז"ל

יש בנפש ואהבת לרעך כאו

הש"ס סוכה ופסח ס"ו ה'תשס"ו חתונה ופסח ס"ו

ע"פ דרכו של רבינו שליט"א - ומבוסס של מאמרו החיים של רבינו שליט"א

'ואהבת לרעך כמוך' – פסוק שנותר ציפ למחשבות האדם, הלו הקב"ה רוצה שתאהב כל אחד.

בפשטות: 'ואהבת' הכוונה חיבה ואהבה לכל אדם, ויותר מזאת, לא רק 'ואהבת לרעך', אלא 'ואהבת לרעך כמוך' חיבה עמוקה כמו שאתה אוהב את עצמך תאהב גם אותו.

אדם נופל לכל מיני סיטואציות בהם הוא יתקשה להשלים את המצווה. אני הולך ברחוב ופתאום אני שם לב שבהמשך הדרך יושב שיכור מסומם על המדרכה, כולו ריח ניחוח עיניו אדומות פשעיו ניכרים על ידיו, ישר אני עובר למדרכה ממול וממהר את צעדיי להיות כבר אחרי. זה דוגמא מהחיים שאדם בז למצב ובז לאדם, ונפשו המחוננת בדעה בינה והשכל לא תצליח להבין ולחבוב את האיש.

חשוב לדעת: התשובה שיוא להלן לא תפתח לנו צוה חדש שפתאום יהיה לנו קל בעבודה הזאת, כי לצולס 'ואהבת לרעך' זה קשה ודרוש מאמץ. אבל את הדרכ לבוא למצוה הזאת נפרוס כאן. את הדרכ הכרוכה והמסודרת איך צולס את זה.

הקדמה קצרה: יש ואהבת הכללי, ויש ואהבת הפרטי. יש ואהבת שכל אחד מוכן לקבל, ויש ואהבת שיחיד סגולה מוכנים לקבל. ואהבת הכללי זה לאהוב כל אחד מישראל, למשל חבריי למנין שחרית, שבעצם אין לי איתם שום דבר חוץ מזה

שהגג שמעלי גם חוסה עליו, ועוד שלל אנשים שאני רואה אותם, וכמו כן האנשים שגרים אי שם בעיירות נידחות ברוסיה, לאהוב אותם, זה לא בעיה, הרי כולנו יהודים כולנו אחד, למה לא לאהוב?!

ואהבת הפרטי - הוא בעצם גם יכול להיקרא 'ואהבת' הרגשי. והכוונה לאותם אנשים שמעלים לי את הרגשות קנאה שנאה כעס תאוה כבוד, כש'ואהבת' והרגשות שהאנשים האלו מעלים לי, נפגשים, קורה פיצוץ.

ואהבת לרעך כמוך – הכוונה להסכים בקיומו של כל אחד, להכיל אותו, לא לבוז לו או לקבוע בלב שהוא רק מזיק ומיותר פה בעולם. זה נקרא ואהבת.

ה'ואהבת' הזה יושב על משהו, יש בסיס שמחזיק אותו. מה מחזיק אותו?

האמונה התמימה שהקב"ה מחיה את האדם הזה, ונותן לו כל רגע עוד נשימה ועוד נשימה, מוכיחה לי שיש מטרה לקב"ה ממנו, ויש לקב"ה ממנו נחת רוח, הוא מביא משהו לקב"ה, כי אחרת הוא לא היה קיים 'לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו' ואין יוצא מן הכלל הזה.

האמונה התמימה הזאת מאפשרת לי דרך סלולה לבוא ולהסכים להכיל את האדם, ולא לבוז לו לגמרי.

ולפסוקים: ואהבת לרעך כמוך – איך? אני ה' - אם אתה מאמין שאני בראתי אותו תוכל לאהוב אותו, ולחבוב אותו מתוך הכלה אישית לאדם.

לפי זה נוכל להבין איך 'מצווה לשנוא את הרשעים' ו'ואהבת לרעך כמוך' מסתדרים.

אכן עלי לשנוא אותו ואת התנהגותיו המגועלות, אך על אף הכל אין זה סותר שאני גם לא יוכל להכיל אותו. לשנוא את דרכו זה נכון, אבל סוף סוף הקב"ה מחיה אותו וממשיך לתת לו חיים גם במקום המושחת הזה שהוא נמצא בו, סימן שיש לקב"ה ממנו נחת רוח ותכלית, א"כ איני יכול לבוז לו לגמרי ולומר לו שהוא ממש מיותר כאן.

עוד יותר הרי עצם זה שסיבב הבורא שאני נפגש עם כזה אדם שמעלה לי את הרגשות, רוצה הקב"ה להראות לי דבר מה, להזכיר לי שאני שפל כמוהו, הקב"ה מעורר אותי לזכור שאם אני לא כזה, זה סייעתא דשמיא, ובכח הייתי יכול להיות גרוע כמוהו. א"כ בוודאי יש תועלת באדם הזה, וזה התועלת שלו שאני יתעלה על ידיו, וע"י שאני יתעלה הוא גם יתתקן וישוב בתשובה.

אחר מבוא החשבון הזה אני יכול להכיל כל אדם ולחבוב אותו, להסכים בקיומו כי הקב"ה מחיה אותו ונהנה ממנו. הוא אדם עם מטרה וזה העבודה שלו.